

Verneda del Molinot

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torrent del molí de Cuquet
Alçada: 210

Coordenades:

Latitud: 41.53236
Longitud: 2.31931
UTM Est (X): 443216
UTM Nord (Y): 4598080

Classificació

Número de fitxa 08214 - 192
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08213A010000190000JL
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 30/03/2015 - 02:00

Descripció

Verneda que es desenvolupa a banda i banda del Torrent del molí de Cuquet, concretament a l'indret del Molinot. Els arbres creixen ufanosos en un sol molt humit, regat durant tot l'any per l'aigua del torrent. Comparteix el sotabosc amb arbusts com el saüc, l'avellaner, el sanguinyol i herbes com el fenàs boscà i la maduixera i les falgueres que creixen als voltants de les roques per on baixa l'aigua. El vern (*Alnus*

glutinosa subsp. glutinosa) és un arbre caducifoli del gènere *Alnus* de gran alçada. Alguns d'ells arriben als 30 metres. Les fulles són arrodonides. Quan els espècimens són joves, fulles i borrons són enganxosos. La floració és del tipus monoic i es du a terme durant els mesos de febrer a abril. Les flors masculines tenen forma d'aments cilíndrics i vermellorsos i les femenines són similars però formant petites pinyes. Les llavors són alades. Fructifica de setembre a octubre.

Observacions:

Cal tallar d'urgència dos verns desarrelats que s'han trabocat a la façana que resta dempeus del molí, fent perillar greument la seva estructura.

Història

Per les seves característiques, la fusta del vern està adaptada per ser submergida en l'aigua. És molt apreciada per fabricar puntals per als ponts i les mines. Els esclops fets d'aquesta fusta també són molt resistents i lleugers.

Les propietats medicinals d'aquest arbre es troben en les fulles (tendres i glutinoses són emprades com a remei pels excursionistes pels peus adolorits); l'escorça en decocció s'utilitza per a fer gargarismes i guarir faringitis o angines, i els tanins que se n'extreuen van bé per rebaixar el nivell de colesterol.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

BOLÓS, Oriol i altres (1993). Flora manual dels Països Catalans. 2ª edició. Ed. Pòrtic. Barcelona.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2a trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19 – 21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.

